

CZIGÁNY GYÖRGY

Strófák

*Az elérhetetlen aljában
megint a fény, feltámadás van,
hirtelen mindenség virágzik.
Hány nap van még a búcsúzásig?*

*Az éjszaka képei ellen
elmémmel kár fölfegyverkezni,
erőszaktevő álom csendjét
tűri rabszolga mezítlenség.*

*Akarat szégyenében árva
lét-szomjam görcsét megalázza,
hogy léttelenbe mentve létem
a végrehajtót megelőzzem.*

*Ha kételkedhetem a mennyek
igéiben, elmémmel benned,
és mégis időn túlra látok –
lehet-e ajándék hiányod?*

Búcsúzni

*Búcsúzni illik. A vízparti
kavicsok hevétől, reggeli
kulcs-zörrenéstől, amikor megjöttél,
a hűséges fűzfa-ágtól, amely szélbe
szökken épp, ahogy hátraveti haját
nevetősen a lány, búcsúzni
a sárga tűzfalak gyerek-rajz
iramú repedéseitől s a krisztina-
városi orgona zergekürt és vájt
fuvola sípjaitól, meg a napillatú
evezőlapáttól és még a temető
fényeibe ágaskodó krizantém
báránfelfő-fehér szirmaitól is.
Tőled nem búcsúzom.
Tudhatom-e, léttelenbe lépek-e,
vagy mennyei csónakba,
koporsóba heverőkkel örökkévaló
felé sodor-e boldog árvíz, idő?!
Én veled maradok.*